

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈR, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 16 SEPTEMBER.

De belastingen.

De afschaffing van het recht op het slijten der sterke dranken en het vermogen gegeven aan de provinciën van het voor eigene rekening te mogen hernemen, was voor hen eenen kostelijken hulpmiddel; hij liet hen toe de provinciale finantiën op eenen voortreffelijken voet te stellen en meest al hunne noodwendigheden te voldoen. Ten andere, werkten zij mede tot de verzedelijking der werkende klassen, met eene hinderpaal te stellen aan het misbruik van den genever, dien men te recht « de plaag der dorpen » heeft genoemd.

Deze uitslag was van aard om allen recht-schappen persoon, aan welke politieke denk-wijze hij ook toebehoort, te bekooren en hem te doen medewerken tot het bereiken des doelwits van den wetgever.

Nu, wat is er gebeurd! Zes provinciale raden hebben het recht op de sterke dranken hernomen: de degene der twee Vlaanderen, van Antwerpen, van Limburg, van Namen en van Luxemburg.

Integendeel, de provinciale raad van Henegouwen met 44 stemmen tegen 19, en degene van Luik met 45 stemmen tegen 10 en 1 onthouding hebben de herneming van bovengemelde recht verworpen; — degene van Brabant heeft zijne beslissing tot het aanstaande jaar uitgesteld.

Bemerkenswaardig is 't nogtans: 't waren juist deze drie laatstgemelde provinciën die meest belang hadden in het hernemen der belasting, zoowel omdat het getal drankslijters er aldaar het aanzienlijkste is als om dieswille de opbrengst er van hoogst beloofd. Zie hier cijfers die het bewijzen:

	Getal slijters in 1869.	Ontvangsten in 1869.
Henegouwen,	23,891	fr. 347,794-25
Luik,	15,081	» 223,677-00
Brabant,	15,489	» 227,474-75

Na deze provinciën kwam Oostvlaanderen met 14,023 drankslijters en eene ontvangst van fr. 202,782-75; de laagste gecoteerde provincie was Luxemburg met 3798 drankslijters en eene ontvangst van 52,352 fr.

Men vraagt zich in het bijwezen dezer cijfers, wat de beslissing der provinciale raden van Henegouwen, Luik en Brabant kan rechtvaardigen? Niets, volstrekt niets, 't is de partijgeest alleen die hunne stemming inboezemde, die die provinciën van kostbare geldmiddelen beroofde en weigerde mede te werken tot de verzedelijking der werkende klassen. Met eene vlaamsche rondborstigheid noemen wij dat een gedaan van slechte burgers,

Nog de belastingen.

Gelukkig dat België zijnen 14 juni en zijnen 2 augustus 1870 gehad heeft. Ik wil zeggen; gelukkig dat het de francmaçonliberalerij van den ministerieelen zetel geworpen heeft.

Wanneer die mannen aan het bewind waren, zag men de lasten jaarlijks vermeerderen. Vier leeningen heeft het gedaan en de amortisatie der openbare schuld verminderd. Sedert 1847 zijn onze belastingen verdubbeld. Doch niemand is verwonderd die eens overlegt wat al geldverkwistingen alsdan geschied zijn.

Gelukkig dat ons vaderland aan de handen van de francmaçonliberalerij ontsnapt is. België bezit hedendaags het grootste vertrouwen; zijne fondsen staan de hoogste van Europa. Ook, ons vaderlandsminnend ministerie is een regelmatig en spaarzaam bestier.

Niemand twijfelt er aan, de onkosten die gedaan zijn geweest, onder het voorgaande ministerie, moeten betaald worden, en de dringende noodzakelijkheid heeft ons kostelijk leger eenen merklijken tijd op de been gehouden; doch het gouvernement heeft alreeds 1,800,000 fr. afgestaan aan de provinciën door 't afschaffen van de belastingen op den verkoop van drank, en het heeft maar 1,600,000 fr. gevraagd in vervanging der directe belastingen.

Bijgevolg de belastingen zijn van 200 duizend franken verminderd. (Nieuwsblad.)

Frankrijk en Rome.

De *Patrie* deelt het volgende artikel mede: Dagelijks gebeuren in Italië van die zaken, welke van het grootste belang zijn om de aandacht van het gouvernement van M. Thiers tot zich te trekken. In Rome is eene nieuwe sekte revolutionairen tot stand gekomen, waarvan de *Unita Cattolica* van Turijn in zijn nummer van 1 september, de statuten mededeelt:

Artikel 4 bepaalt stellig, dat op politiek terrein de *Socità Alferi* verplicht is bare ondersteuning aan een verbond tusschen Duitschland en Italië te leenen, dit verbond uit te breiden en er al het voordeelige van te doen uitschijnen. In godsdienstzaken, verbindt zij zich op alle mogelijke wijze het roomsch-katholiek geloof te bestrijden en het protestantisme te verdedigen.

Artikel 5, stelt aan de leden van het bondgenootschap als een plicht voor, de omverping van het pausdom voort te zetten, de Paus uit Rome te verdrijven en de burgerlijke uitsluiting der priesters na te jagen.

Artikel 6, luidt bijzonder wegslepend. Ziehier den tekst zooals wij hem aan den *Unita Cattolica* ontleenen; « In geval van oorlog met eene vreemde mogendheid, zal de sociëteit naar het oorlogstoneel snellen, alvorens zelfs zij hiertoe stellig aangemaand wordt; de sociëteit zal zooveel kerken mogelijk verbranden en vooral het Vatikaan.... De sociëteit zal bij de volksmenigte de overlevering van de siciliaansche vesperen levendig houden. »

Is dit duidelijk genoeg? Wij hadden wel hooren zeggen dat, toen, op het einde van mei, de hoofden der *Commune* en van de *Internationale* Parijs in brand staken, het duivelsch gedacht om dit schelmachtig voorbeeld te volgen zich van de hoofden der italianaansche revolutionairen had meester gemaakt om de St. Pieters kerk te Rome in asche te leggen. Dat dit gedacht zelfs veel bijval had gevonden in de roomsche zoogezegde gematigde dagbladen, ten zelfdertijd dat de officieuse dagbladen van Versailles, ons gaarne mededeeling gaven der getuigenissen van goede overeenkomst welke ons gouvernement met het kabinet van Florencië wisselden.

In de zitting van 22 juli sprak M. Thiers, terwijl hij het bedrag onder het keizerrijk te Rome gevolgd, laakte, en terwijl hij bewees dat het Frankrijk van heden, niets kon veranderen aan de voorvallen welke een jaar vroeger op den Tiber hadden plaats gegrepen, over de betrekkelijk gematigde inzichten van Italië met eene vertrouwelijke gevoeligheid. Wij zien niet, dat iets van al wat te Rome voortvalt, geschikt is om dit vertrouwen te rechtvaardigen. Integendeel zien wij tot hoeverre de Nationale Vergadering gelijk had door de stemming uit te brengen, waarbij M. Jules Favre gedacht heeft zich niet te kunnen aansluiten, beheerscht als hij was door zijne neigingen, welke hem niet toelieten tegenover het kabinet van Florencië eene houding aan te nemen, in overeenstemming met de gevoelens der meerderheid. Wij hopen, dat de verslagen onzer agenten in Italië, aan den opvolger van M. Jules Favre zullen bewezen hebben, hoezeer deze houding noodig is om onze waardigheid van groote katholieke mogendheid te vrijwaren.

Wij herhalen het, dagelijks gebeuren te Rome schandelijke, te betreuren daden, die bewijzen hoe onzeker de toestand van den pauselijken Souverein is. Wanneer men de omstandigheden leest der geweldenarijen, welke onlangs tegen de geloovigen die uit de Sint Jan de Latraan en Minerva-kerken kwamen, gepleegd werden, is het onmogelijk de illusie te behouden over die fameuze wet der *waarborgen*, door het kabinet Lanza uitgevonden, en als eene genoegdoening het katholiek heclal aangeboden. Dat men dus niet meer over de geestelijke onafhankelijkheid des Pauses spreke! Dagelijks worden hieraan de ernstigste inbreuken toegebracht.

In het geheel beschouwd, is de toestand te Rome niet verbeterd, maar wel verer-

gerd sinds 22 juli. Wij hopen dat M. de Remusat de noodzakelijkheid zal inzien zich hiermede bezig te houden. Ongelukkiglijk en dank aan de zorg welke de linkerzij genomen heeft om de domste onrust bij de Fransen gaande te houden, zijn wij nog verre verwijderd van het oogenblik waarop wij met de vreemde kabinetten die nuttige onderhandelingen zullen aanknoopen, welke M. Thiers ons, drie maanden geleden, aankondigde als het voorwerp der pogingen van zijn bestuur te zullen uitmaken. Laat ons wachten en hopen, maar de hoop in den toestand waarin wij ons bevinden, ontvlucht ons gedurig, en het wachten is vol gevaar.

De woeste kerels der Commune.

Eindelijk is er recht gesproken over het grootste deel der woestaards die Parijs vernietigden, Frankrijk bedroefden en Europa verschrikten: de justitie heeft ze naar verdiensten geoordeeld, en daar men met onverbeterlijke schelmen te doen heeft, is te wenschen dat een vermetel en kortzichtig politiek de uitspraak van den krijgsraad niet kome dwarsboomen, onder voorwandel van eene ongepaste goedertierigheid.

De debatten voor den krijgsraad hebben bewezen wat diepgroondige deugterij de beschuldigen bezield en in welke handen het bestuur van Parijs gevallen was: de bijzonderheden der euveldeelen door hen gepleegd, deden alle recht-schappen hert sidderen; talrijke getuigen kwamen in welsprekende voegen de marteldood van zoo vele ongelukkige slachtoffers afschetsen, en eenigzins aan de justitie het vonnis voorzeggen dat zij te vellen had. Tevens schilderden zij de lafheid af van die hedendaagsche Erostrates die schampavie speelden zoo naast de openbaren gebouwen begonnen te branden.

De houding van die aartsschelmen voor den krijgsraad heeft overigens ten volle bevestigd wat men van hen wist. Met walg aanschouwde ze men, zij die twee maanden lang meester van Parijs waren geweest. Luijaards, dronkaards, wanhopigen der godsloochening, zelfsgemoorden des hoogmoeds, zij gaven aan de zittingen van den krijgsraad als het ware een dier lijkreken welke men slechts in de doodhoizen aantreft. Men zou gezegd hebben dat het lijken waren die spraken, die hunne wonden toonden en in welke de natuurdrijf van het leven met de ingeborene afheid was teruggekeerd.

Geene fierheid, zegt de *correspondent*, geene schaamte, geene leerrede, niets dat de beschuldigen der oude politieke processen herinnert en die aan hunne rechters zegden: « Gij zijt voor ons vijanden, en geenzins rechters. Veroordeelt ons aangezien wij verwonnen zijn, want waren wij overwinnaars geweest, wij zouden u niet gespaard hebben. »

Te Versailles, integendeel, was het wie zich meest aan de verantwoordelijkheid zijner daden onttrekken zou; wie zich zelve meest aan de nationale dankbaarheid zou aanbieden, wie den prijs Monthyon eischen zou. De eene heeft zijn arrondissement gered, de andere de kerken, deze de Bank van Frankrijk, geene de Museums; maar niet een heeft er aan gedacht de onschuldige gijzelaars te redden, niet een heeft zich durven plaatsen tusschen het gespuis en de ongelukkige gendarms of politie-agenten die men, bij stukken trekkende, in de Seine wierp!

Maar om zoo vele brave lieden te vinden die dag en nacht bezig waren met Parijs te redden, moesten er toch ergens eenigen bezig zijn met het te vernietigen. Waar zijn zij? Hoe heeten zij? Welk recht hadden zij op leven en goed?

Men moest ze gehoord hebben hunne oneindelijke litanie van kale excusieën opzeggen: de welsprekendheid betrachtende en zich somwijlen met de lomp van hunnen rooden sluijer omringende: hier zag men de gestadige glimlach van de veldane dwaasheid of van de geleerde schelmerij; daar was het een operaante generaal die beweerde dat hij in vier dagen Parijs en de forten zonder strijd had ingenomen; elders vond men een ontschoolmeester van hoogmoed en dwaasheid opgeblazen, aan wie een Pater Predikheer betere dagen kwam te herinneren, enz. Allen waren hooveerdig, maar ook allen waren laf, en zij hadden den moed niet hunne daden te bekennen.

Recht is er gesproken over die afschuwelijke brigands, en het openbaar geweten vergt dat het zijn volten loop hebbe.

Wedstrijd tusschen de collegiën en middelbare scholen.

De volgende namen moeten nog gevraagd

worden bij de leerlingen der collegiën en middelbare scholen onzer provincie die in den algemeenen wedstrijd van 1871 onderscheidingen behaald hebben.

ATHENEUMS EN COLLEGIËN.

2de latijnsche klas. Latijnsch thema (zonder woordenboek).

4de eervolle melding. M. Louis Thibaut van het atheneum van Hasselt.

Grieksche vertaling.

2de prijs. M. Louis Thibaut voornoemd.

2de accessit verdeeld tusschen M. Paulus Maes van het atheneum van Hasselt en M. Victor Wauters van 't collegie van St-Truiden.

Fransche opstel in de latijnsche rhetorica.

1de accessit. M. Leop. Gilkens van het atheneum van Hasselt.

3de eervolle melding. M. J. Lux, van het collegie van St-Truiden.

Bijzondere wedstrijd in de vlaamsche taal voor de leerlingen der latijnsche rhetorica en der eerste professionnele klas.

Latijnsche rhetorica.

3de accessit. M. Lux van St-Truiden, voornoemd.

3de accessit. M. Leopold Gilkens, leerling van het atheneum van Hasselt.

Eerste professionnele klas.

2de prijs. Edgard Rombouts, leerling van van het atheneum van Hasselt.

Eervolle melding. M. Joseph Vandervoort, leerling van het atheneum van Hasselt.

Wedstrijd der eerste professionnele klas.

Prijs. M. Edgard Rombouts, leerling van het atheneum van Hasselt.

Nijverheids en handels sectie.

Accessit. M. Louis Smolders, leerling van het atheneum van Hasselt.

MIDDELBARE SCHOLEN.

Algemeene wedstrijd van het lager onderwijs van den 2^{den} graad.

7de prijs. M. Hippolyte Vanderydt, leerling der middelbare school van Tongeren.

3de accessit. M. Mathieu Lintermans, leerling der middelbare school van Maeseyck.

18de accessit. M. Constant Putzeys, leerling der middelbare school van St-Truiden.

19de accessit. M. Bonaventura Geradts, leerling der middelbare school van Tongeren.

Verbetering der buurtwegen.

De volgende toelagen zijn toegestaan aan verschillende gemeenten onzer provincie voor de verbetering der buurtwegen:

Alken, 1,800 fr.	— Cosen, 400.	— Dienpenbeck, 1,250.
— Gelinden, 1,000.	— Halmael, 90.	— Hasselt, 2,900.
— Heusden, 4,720.	— Lobbergen, 7,500.	— Orlange, 450.
— S ^t Trond, 3,750.	— Weyer, 80.	— Zepperen, 4,000.
— Achel, 400.	— Asch, 500.	— Dilsen, 600.
— Eelen, 400.	— Eysden, 500.	— Gerdingen, 200.
— Grand-Brogel, 500.	— Leuth, 475.	— Lille-St-Hubert, 1,700.
— Meeswyck, 750.	— Meuwen, 810.	— Molenbeersel, 240.
— Neeroeteren, 700.	— Neerpelt, 500.	— Opitter, 1,060.
— Overpelt, 460.	— Id., 4,450.	— Opoeieren, 750.
— Petit-Brogel, 640.	— Rotherm, 590.	— Wyshagen, 50.
— Beverst, 280.	— Bommershoven, 900.	— Brouckom, 1,600.
— Cortessem, 740.	— Cuttecoven, 200.	— Eben-Emael, 2,000.
— Gelick, 600.	— Genck, 3,000.	— Genoels-Elderen, 1,460.
— Grand-Spaunew, 1,150.	— Gotham, 900.	— Guygoven, 1,000.
— Heers, 1,400.	— Horpael, 700.	— Huppertingen, 500.
— Jesseren, 1,500.	— Lanaye, 1,900.	— Membruggen, 345.
— Mopertingen, 690.	— Neerperen, 400.	— Rosmeer, 750.
— Sutendael, 3,000.	— Vechmael, 2,480.	— Wellen, 3,140.
— Woneck, 3,430.	— Heppen, 1,080.	— Herck-St-Lambert, 600.
— Kermp, 700.	— Bréc, 4,500.	— Bilsen, 710.
— Eelen, 345.	— Gerdingen, 760.	— Helchteren, 375.
— Kessenich, 690.	— Laneklaer, 200.	— Leuth, 505.
— Mechelen, 1,090.	— Meeswyck, 320.	— Neerglabek, 1,340.
— Opitter, 100.	— Opoeieren, 260.	— Reckheim, 670.
— Rotherm, 550.	— Stockheim, 220.	— Cortessem, 1,400.
— Cuttecoven, 225.	— Eygenbilsen, 800.	— Gossoncourt, 850.
— Herstaple, 800.	— Hees, 350.	— Mall, 500.
— Marlinne, 800.	— Nederheim, 200.	— Vechmael, 500.
— Wellen, 2,500.	— Wintershoven, 480.	

Grote ontploffing in eene kolenmijn. 69 slachtoffers.

't Is eene sombere briefwisseling, welke ik u heden afschik.

Gisteren heeft in de kolenmijn der beeren Pearson en Rowls, te Ince, nabij Wigan, eene ontploffing plaats gehad; de slachtoffers zijn ten getalle van 69.

Deze kolenmijn was bekend om hare goede inrichting en geen geld was gespaard om het leven der werklieden te beveiligen.

Ook verspreid zich de tijding van eene ramp,